#### ผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1



นางสาว สุพิชชา กลิ่นบุหงา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 ISBN 974-637-093-6 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

# THE EFFECT OF USING A SMALL GROUP GUIDANCE PROGRAM ON FUTURE ORIENTATION OF MATHAYOM SUKSA ONE STUDENTS

Miss Supitcha Klinbunga

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Counseling Psychology
Graduate School
Chulalongkorn University
Acadamic Year 1997
ISBN 974-637-093-6

	ในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โคย	นางสาวสุพิชชา กลิ่นบุหงา
ภาควิชา	จิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส
บัณฑิตวิทยาลัย ของการศึกษาตามหลักสู	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง ตรปริญญามหาบัณฑิต คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ศุภวัฒน์ ชุติวงศ์)
คณะกรรมการสอบวิทยา	ประธานกรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.โสรีช์ โพธิแก้ว) อาจารย์ที่ปรึกษา
	(รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส) กรรมการ (รองศาสตราจารย์ คร.ชุมพร ยงกิตติกุล) กรรมการ (รองศาสตราจารย์ คร.พรรณราย ทรัพยะประภา)

ผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนัก

ในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หัวข้อวิทยานิพนธ์

สุพิชชา กลิ่นบุหงา : ผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการ ตระหนักในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (THE EFFECT OF USING A SMALL GROUP GUIDANCE PROGRAM ON FUTURE ORIENTATION OF MATHAYOM SUKSA ONE STUDENTS) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรจรัส, 160 หน้า. ISBN 974-637-093-6.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย ที่มีต่อการตระหนักในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ (1) หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย จะมีคะแนนการตระหนักในอนาคตสูงกว่าก่อนเข้ารับโปรแกรม (2) หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการแนะแนว แบบกลุ่มย่อยจะมีคะแนนการตระหนักในอนาคตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการแนะแนว แบบกลุ่มย่อย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัตถสารเกษตรวิทยาคาร จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คน ซึ่งสุ่มจากนักเรียนที่มีคะแนนการตระหนักในอนาคตต่ำกว่า เปอร์เซนไทล์ที่ 25 สุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 40 นาที ติดต่อกัน 5 สัปดาห์ รวม 9 ครั้ง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้เกีบข้อมูลในการวิจัย คือ แบบวัดการ ตระหนักในอนาคตตั้งผู้วิจัยพัฒนาขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของคะแนนการตระหนักในอนาคตด้วยวิธีการทดสอบค่าที่ (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

- (1) หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย มีคะแนนการ ตระหนักในอนาคตสูงกว่าก่อนเข้ารับโปรแกรมอย่างนี้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- (2) หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย มีคะแนนการ ตระหนักในอนากตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 05

ภาควิชา จิตวิทยา	ลายมือชื่อนิสิต
	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา2.54.0	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

# #C742563 KEY WORD: : MAJORCOUNSELING PSYCHOLOGY

SMALL GROUP GUIDANCE PROGRAM / FUTURE ORIENTATION

SUPITCHA KLINBUNGA: THE EFFECT OF USING A SMALL GROUP

GUIDANCE PROGRAM ON FUTURE ORIENTATION OF MATHAYOM

SUKSA ONE STUDENTS, THESIS ADVISOR: ASSO. PROF. SUPAPAN

KOTRAJARAS, 160 pp. ISBN 974-637-093-6.

The purpose of this research was to study the effect of using a small group guidance program on future orientation of Mathayom Suksa One students. The hypotheses were that (1) the posttest scores on the Future Orientation Scale of the experimental group would be higher than its pretest scores, (2) the posttest scores on the Future Orientation Scale of the experimental group would be higher than the posttest scores of the control group. The sample was 20 Mathayom Suksa One students of Huttasarnvitayakarn School, Phathumthani, who scored below 25 percentile on the Future Orientation Scale. They were randomly assigned to the experimental group and the control group, each group comprised of 10 students. The experimental group participated in a small group guidance program conducted by the researcher for a session of one hour and forty minutes, 2 sessions per week for 5 consecutive weeks, for the total of 9 sessions. The instrument used for data collection in this research was the Future Orientation Scale constructed by the researcher. The t-test was ultilized for data analysis.

Results indicated that:

- (1) The posttest scores on the Future Orientation Scale of the experimental group was higher than its pretest scores at .05 level of significance.
- (2) The posttest scores on the Future Orientation Scale of the experimental group was higher than the posttest scores of the control group at .05 level of significance.

ภาควิชา <u>จิตวิทยา</u> สาขาวิชา <u>จิตวิทยาการปรึกษา</u> ปีการศึกษา <sup>2540</sup>

\_ 2010 2015

#### กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความกรุณาอาทรต่อศิษย์ของ รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรจรัส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้ให้ความอบอุ่นและกำลังใจ ให้การปรึกษา คำแนะนำและ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ ศิษย์กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. โสรีซ์ โพธิแก้ว ที่ได้ให้คำแนะนำ และเป็นผู้ ประสิทธิประสาทประสบการณ์กลุ่มที่มีค่ายิ่งต่อการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

กราบขอบพระกุณ รองศาสตราจารย์ คร. ชุมพร ยงกิตติกุล ที่เป็นที่ปรึกษาในเรื่องของการ พัฒนาเครื่องมือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว รองศาสตราจารย์ วัชรี ทรัพย์มีและรอง ศาสตราจารย์ คร. พรรณราย ทรัพยะประภา ที่ได้กรุณาให้การปรึกษา

ขอบพระคุณผู้อำนวยการ ร.ร.หัตสารเกษตรวิทยาคาร อาจารย์ นาฎยา ส่งแสง อาจารย์ สมบุญ ซีบังเกิด ขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยตลอดระยะเวลา ในการรวบรวมข้อมูล

ขอบพระคุณคุณอาทิตยา ควงมณีที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล ขอบพระคุณ คุณพะเนา วิษณุกร ที่ให้ความห่วงใยต่อผู้วิจัย

ขอบพระคุณคุณศิราวุธ กลิ่นบุหงาและคุณเอกวิทย์ กลิ่นบุหงา พี่ชายที่สนับสนุน ให้กำลัง ใจและคอยช่วยเหลือผู้วิจัยทุกอย่างตลอคมา ท้ายสุดกราบบูชาพระคุณพ่อและแม่ผู้ให้ชีวิตและดูแล เอาใจใส่อนาทรต่อการศึกษาและเล่าเรียน และเกื้อกูลทุกสิ่งทุกอย่างแก่ลูกเสมอ

สุพิชชา กลิ่นบุหงา

### สารบัญ

	หน้า
บทลัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	24
สมมติฐานการวิจัย	24
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	24
ขอบเขตการวิจัย	25
ประโยชน์ที่คาคว่าจะได้รับ	26
2. วิธีคำเนินการวิจัย	27
กลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัย	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
3. ผลการวิจัย	45
4. การอภิปรายผลการวิจัย	50
ร สราไผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	59

# สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
รายการอ้างอิง	63
ภาคผนวก	68
ก แบบวัคการตระหนักในอนาคต	69
ข ตารางเปรียบเทียบคะแนนคิบและระคับเปอรเซนไทล์	82
ค ตารางแสคงคะแนนการตระหนักในอนาคต คาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ	87
กลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทคลอง	
ง ตารางการวิเคราะหความแปรปรวนทางเคียว (One way ANOVA) ของคะแนน	89
แบบวัคการตระหนักในอนาคตและการทคสอบความแตกตางรายคู่ควยวิธีของทูกี	
(Tukey)	
จ แบบสอบถามวัคลักษณะมุ่งอนาคตและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของคะแนนที่ได้	96
จากแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคตของ กนกวรรณ อุ่นใจ โคยการทคสอบค่า	
$\vec{\mathfrak{N}}$ (1-test)	
ฉ โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต	102
ช รายงานคำเนินโปรแกรมกลุ่มทคลอง	125
ซ ตัวอยางบทสนทนาในการคำเนินตามโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มี	139
ต่อการตระหนักในอนาคต	
ญ สถิติที่ใชในการวิเคราะห์ข้อมูล	153
ณ หนังสือขอความรวมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	158

### สารบัญตาราง

ตา	รางที่	หน
	ตารางพัฒนาการกลุ่มของการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยสำหรับกลุ่มทดลอง	35
2.	ตารางโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มยอยที่มีต่อการตระหนักในอนาคต	36
3.	ผลการทคสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักในอนาคตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทคลองค <i>้</i> วยวิธีการ	45
Δ	ทคสอบคาที (เ-test)ผลการทคสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักในอนาคตของ	47
7.	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุมหลังการทคลองค <i>้</i> วยวิธีการ ทคสอบค่าที่ (t-test)	77
5.	ผลการทคสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักในอนาคตของ	48
	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุมทคลองและกลุ่มควบคุมกอนและหลังการทคลอง ควยวิธีการทคสอบคาที (t-test)	
	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของคะแนนที่ใดจากแบบวัคการตระหนักในอนาคต โดยการ ทคสอบค่าที่ (t-test)	76
7.	คาสหสัมพันธระหว่างข้อคำถามรายข้อในแต่ละคานกับคะแนนรวมในแต่ละคานและ คาสหสัมพันธระหว่างข้อคำถามรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ	79
8	ตารางเปรียบเทียบคะแนนดิบและระดับเปอร์เซนไทล์	83
	ตารางแสดงคะแนนการตระหนักในอนาคต คาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม	88
1.0	ทคลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทคลอง	00
10	. ผลการ มหราะหาวามแบรบรานทางเดย มของคะแนนแบบ มหการตระหนก เนอน เคต ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี	90
	ที่ !	
	10.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวของคะแนนแบบวัดการตระหนักใน อนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่เคานการคาดการณ์ไกล	90
	ชนมธยมศกษาบทโคานการคาคการณ เกล	

# สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาร	างที่		หน้า
	10.2	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคูดวยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบ	90
		วัดการตระหนักในอนาคตดานการคาดการณ์ไกล	
	10.3	ผลการวิเคราะห <sup>ุ้</sup> ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแบบวัดการตระหนักใน	91
		อนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียน	
		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดานการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกวาในอนาคต	
	10.4	ผลการทคสอบความแตกต่างรายคู่ควยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบ	92
		วัดการตระหนักในอนาคตดานการควบคุมตนเองเพื่อผลที่ดีกวาในอนาคต	
	10.5	ผลการวิเคราะหความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแบบวัคการตระหนักใน	93
		อนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียน	
		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านการวางแผน	93
	10.6	ผลการทคสอบความแตกต่างรายคู่ควยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบ	
		วัดการตระหนักในอนาคตดานการวางแผน	
	10.7	ผลการวิเคราะห <sup>ุ</sup> ความแปรปรวนทางเคียวของคะแนนแบบวัคการตระหนักใน	94
		อนาคตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียน	
		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คานการตัคสินใจในการแกปัญหาไค้อยางมีประสิทธิ	
		ภาพ	
	10.8	ผลการทคสอบความแตกต่างรายคู่ควยวิธีของทูกี (Tukey) ของคะแนนแบบ	95
		วัคการตระหนักในอนาคตคานการตัดสินใจในการแก้ปัญหาไค้อย่างมีประ	
		สิทธิภาพ	
11.	ตาราง	คานาจจำแนกรายข้อของคะแนนที่ได้จามแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต	99
		นกวรรณ อุ่นใจ โดยการทดสอบคาที่ (เ-test)	
12.	ตาราง	รายงานคำเนินโปรแกรมกลุ่มทคลอง	126